

Geachte commissieleden,

Mijn naam is Joop Achterstraat, en ik wil hier graag iets zeggen in mijn hoedanigheid als voorzitter van Damvereniging DOG, gevestigd in Uden.

DOG huurt al sinds kort na de eeuwwisseling een ruimte in De Balans aan de Beatrixhof, waar op donderdagavond gedamd wordt. Ikzelf kwam in 2007 bij de club. Destijds was de gemeente verantwoordelijk voor de exploitatie van De Balans, er was een beheerder voor de praktische gang van zaken, en we hadden een vrijwilliger die tijdens clubavonden de koffie schonk. Die vrijwilliger was een fantastisch mens, waar we nu nog steeds contact mee hebben.

De overige contacten waren schaars. Mensen waren zeker niet onaardig, maar er was weinig cohesie, weinig contact tussen huurders en beheerder of gemeente, weinig contact ook tussen huurders onderling. Ik weet nog dat in die jaren De Balans veel pogingen deed de buurtbewoners te betrekken bij diverse activiteiten. De gemeente wilde op die manier de contacten tussen buurtbewoners en de sfeer in de wijk verbeteren.

Er werden cursussen aangeboden, er kwam gelegenheid om samen koffie te drinken, maaltijden te nuttigen, enz. enz. Al die activiteiten liepen op weinig uit. Bewoners lieten zich nauwelijks zien in De Balans.

Een jaar of vier geleden kreeg ik een telefoontje vanuit de Balans. Een Stichting Oranjewijk had sinds enige tijd het beheer van De Balans in handen gekregen en de voorzitter van de Stichting wilde graag kennismaken met de huurders en gebruikers van het gebouw. Ik had vervolgens een prettig gesprek met de voorzitter, de heer Cock de Jong. Hij legde uit dat de Stichting Oranjewijk zich een tijdje ingewerkt had in de situatie en plannen ontwikkeld had voor de Balans. Kernpunt daarvan: De Balans moest een ontmoetingsplein worden voor de wijk en initiatieven ontplooiën om de buurtbewoners te betrekken bij elkaar. Meer en betere contacten in de wijk moesten leiden tot meer cohesie en samenhang.

Ik weet nog dat ik naar huis fietste en dacht: aardige man, die De Jong, maar die initiatieven? Ik zou zeggen: geen schijn van kans, maar succes!

In de afgelopen vier jaar heeft zich een opmerkelijke ontwikkeling voltrokken in de Flatwijk. Aanvankelijk tot mijn verbazing, later steeds meer tot mijn enthousiasme. Steeds meer mensen vonden de weg naar De Balans. De buurtdag, het koffiedrinken, de maaltijden, diverse cursussen: alles begon te lopen, eerst aarzelend, maar steeds beter. Als ik tegenwoordig naar de clubavond ga, zitten de buurtbewoners op de picknickbanken bij de ingang te praten met elkaar. Ik groet ze en maak even een praatje.

Door dat enthousiasme ontstonden er ook meer initiatieven bij en tussen de gebruikers van het gebouw. Cohesie en binding leidt tot meer cohesie en binding. Vroeger tolereerden de schaakclub en de damclub elkaar, nu praten we over gezamenlijke activiteiten. Wijzelf hebben als damclub nadrukkelijker een sociaal beleid m.b.t. onze leden ingezet. Een voorbeeld: de damsport vergrijsd, leden (mannen meestal) overlijden, weduwen blijven achter. Via ons vorig jaar voor de eerste keer gehouden jaarfeest blijven we deze nabestaanden betrekken bij onze club. Zonder de positieve sfeer die Oranjewijk weet te verspreiden had ons jaarfeest gegarandeerd niet bestaan.

Voeger liep ik soms vanuit het centrum van Uden langs de Balans naar huis. Het zou niet in me opkomen om buiten de clubavond om naar binnen te stappen. Tegenwoordig loop ik dan vaak even naar binnen. Een kopje koffie, een praatje, even kijken bij de bloemschikcursus, een dolletje hier, een dolletje daar. Het gaat allemaal nergens over, maar het is o zo belangrijk voor het cement in onze samenleving: de verbinding tussen burgers.

Mijn respect voor wat Oranjewijk in een aantal jaren heeft bereikt is groot. En wat ze bereikt hebben is groter dan het belang van een persoon of een damclub. Het gaat over een socialere omgeving waarin mensen weer contact met elkaar durven maken. Hoe ze het doen, vraag het mij niet precies. Maar nogmaals: heel veel respect voor de resultaten van Oranjewijk. Mijn angst bij komende veranderingen in het beleid zitten niet bij de club: wij blijven ons avondje wel dammen. Mijn angst zit 'm bij de samenhang die is ontstaan, en die zo maar weer kan terugvallen naar los zand: een samenleving waarin mensen geen oog voor elkaar hebben.

Tenslotte wil ik graag benadrukken, dat ik hier niet kom om ambtenaren te bashen. De meeste ambtenaren die ik ken zijn hele betrokken en sociale mensen. Alle waardering voor hen, alleen is het probleem dat de ambtelijke omgeving waarin zij werken zich niet leent voor een aanpak zoals Oranjewijk die kon neerzetten.

Ik kom hier ook niet om de politiek te bashen. Ik weet dat elk op te lossen probleem uit een groot aantal facetten bestaat, waardoor het voor de leek amper te overzien is. Bovendien kent elke oplossing voor een probleem zowel voor- al nadelen.

Ik vind het alleen belangrijk te delen met u, de commissieleden, wat ik in mijn rol als toeschouwer de laatste jaren heb zien gebeuren. Ik hoop dat u hetgeen u daarvan nuttig vindt mee kunt nemen in de besluitvorming. Ik dank u voor de gelegenheid om hier te spreken en wens u bij die besluitvorming veel wijsheid toe.